

ISSN 1407-9623

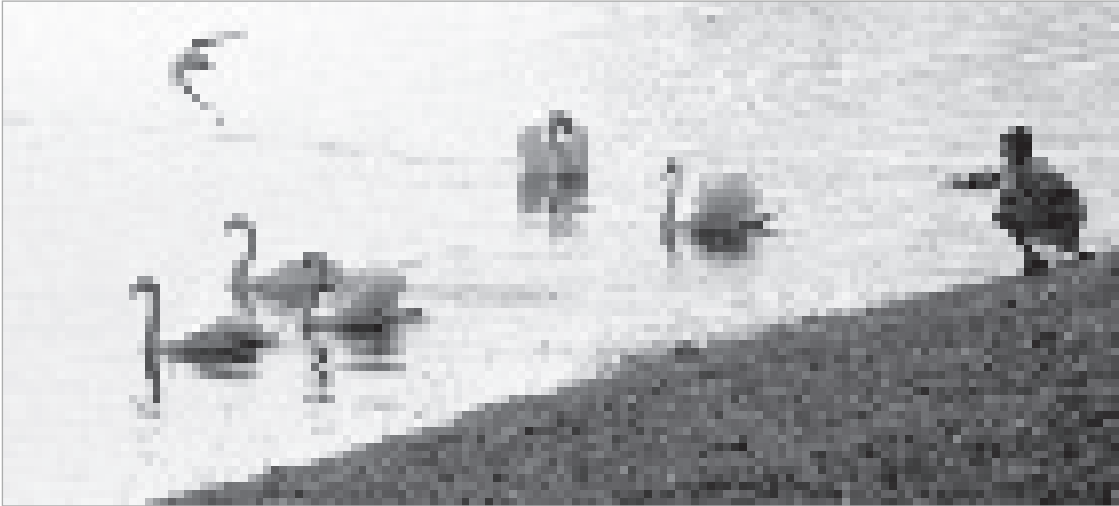

Otrdiena, 2014.gada 29. aprīlis

Nr. 33 (8833)

Cena - 41 cents

Pavasara emblēma

Alekseja GONČAROVA foto.

Mēs visi esam eiropieši!

MĒS VISI EIROPIEŠI!
2004.gada 1.maijā Latvija ar vēl citām 9 Eiropas valstīm iestājās Eiropas Savienībā. Šis bija ļoti nozīmīgs solis Latvijas ārpolitikā. Šos 10 gadus kā ES dalībvalstij klājās dažādi – tika piedzīvoti grūtāki brīži un momenti, taču kopumā ikvienam jāatzīst, ka šis laiks katram latvietim deva iespēju paplašināt savu redzesloku, iepazīt citu dalībvalstu kultūru un skaistumu. Šie 10 gadi mūsu nelielajai valstij bija iespēju un pieredzes pilni. Un ikvienam Latvijas iedzīvotājam radās iespēja parādīt sevi ne tikai pagasta, pilsētas vai pat visas valsts ietvaros, bet radās iespēja

nest savu prasmi un vārdu visā Eiropā. Viss ir relatīvi vienkārši – svarīgākais ikvienā sabiedrībā ir personība un Eiropas Savienībā svarīgākie ir cilvēki. Cilvēki, kuru vārds izskan un ir visiem ļoti zināms, cilvēki, kurus pazīst pēc viņu darbiem, cilvēki, kuri vienkārši vēlas dzīvot un darīt to, ko mīl, cilvēki, kuriem svarīgākā ir ģimene, cilvēki, kuri rūpējas par dabu – mēs esam tik dažādi un ar dažādiem mērķiem, bet nenoliedzami – mēs visi esam ar kaut kādu sūtību un sapni. *Tieši tāpēc KCB ir nolēmusi pievērsties konkrētai ES valstu sabiedrības daļai un radīt*

izstādi "MĒS VISI EIROPIEŠI" par cilvēkiem, ar kuriem mēs lepojamiem vai kuru vārdi ir izskanējuši ikvienā dalībvalstī. Mēs vēlamies akcentēt leģendas un darbus, kurus tie ir veikuši. Mēs vēlamies, lai ikviens, iepazīstot šīs personības un leģendas mūsu KCB rīkotajā izstādē saprot, ka visi lieli cilvēki kādreiz ir bijuši mazi. Darbs un mērķtiecība mūs padara par personībām. Tā būs izstāde iedvesmai, intelektam, interesei un ticībai sev! Izstāde skatāma no 25.04.2014

Mīļi gaidīti ciemos!
Svetlana Ļaksa-Timinska
ESIP koordinatore

Pierobežas reģionos tiks sekmēta informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošana tūrismā

bringing neighbours closer

Šī gada 10. aprīlī Šauļos (Lietuvā) tika organizēta Latvijas – Lietuvas pārrobežu sadarbības programmas 2007. – 2013. gadam projekta „**Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas labākai pierobežas reģionu pieejamībai**” (E - Accessibility) uzsākšanas sanāksme, kurā piedalījās visi projekta partneri - Šauļos reģiona attīstības aģentūra (vadošais partneris), Lietuvas Gražutes, Kurtuvenas, Biržu re-

ģionālie parki, Latvijas Dabas pārvalde, kā arī Zarasu, Krāslavas un Dvietes senlejas pašvaldības.

Projekta ideja aizsākās, apzinoties to, ka informāciju un komunikāciju tehnoloģiju attīstība un inovatīvo tehnoloģiju pielietošana mūsdienu sabiedrībā strauji palielinās. Modernās tehnoloģijas, piemēram, bezvadu internets, informācijas termināli, QR kodi, mobilās aplikācijas, arvien biežāk aizstāj tradicionālos informatīvos līdzekļus – kartes, ceļvežus. Šī iemesla dēļ, astoņas iesaistītās puses no dažādām Latvijas un Lietuvas institūcijām apvienojās, lai popularizētu ideju par modernu tūrisma e-pakalpojumu un infrastruktūras pieejamību savos reģionos.

Projekta vadošais partneris – Šauļos attīstības aģentūra pirmās tikšanās laikā prezentēja projektā plānotos kopējos pasākumus, savukārt pārējās partnerorganizācijas iepazīstināja ar savām teritorijām un plānotajām aktivitātēm.

Krāslavas novada pašvaldība projekta ietvaros plāno izstrādāt vairākus inovatīvus tūrisma produktus – virtuālo ekskursiju pa pilsētu, mobilās aplikācijas, audio gidus, kā arī uzstādīt plāksnes ar QR kodiem, 5 info standus, iebraucot Krāslavā, un interaktīvu stendu Krāslavas tūrisma informācijas centrā.

Projekts ilgs līdz 2015.gada martam.

Ināra Dzalbe
G. Čižikas foto

Latvijā un pasaulē

- Ja pirms 10 gadiem Latvija nebūtu iestājusies ES un NATO, tad to varētu salīdzināt labākajā gadījumā ar Gruziju bez "Borjomi" un vīna un sliktākajā gadījumā – ar Ukrainu, intervijā laikrakstam "Diena" paudis bijušais politiķis, diplomāts Indulis Bērziņš.
- Zolitūdes traģēdijas lietā ir pirmā sodītā persona par parakstu viltošanu "Maximas" būvlaukumā. Neviens cits savu vainu lielveikala sabrukšanā līdz šim nav atzinis. Pagaidām policijai arī nav aizdomās turamo.
- Lielajā Latvijas talkā biedrības "Sabiles jauniešu centrs" biedri un pilsētas BMX aktīvisti organizēja vietējās "BMX Dirt" trases rekonstrukciju. Talka izvērsās divas dienas ilga un izskatās, ka vēl kādam laikam darbu pietiks.
- Prognozē, ka vidējā bruto darba samaksa šogad augs līdz 756,3 eiro.
- 59% Latvijas iedzīvotāju pašreizējās darbavietas specifika nav atbilstoša iepriekš iegūtajai izglītībai, savukārt 41% strādā nozarē, kura cieši saistīta ar iegūto izglītību, liecina speciālistu darba portāla "Cvmarket.lv" veiktais pētījums.
- Pērn straujākā algu izaugsme bijusi Igaunijā, kur darba samaksa gada pēdējā ceturksnī sasniedza 7,6%, savukārt otrajā un trešajā ceturksnī gada pieauguma temps pārsniedza pat 8%, palielinoties par 8,8% un 8,5%. Lietuvā un Latvijā vidējā bruto darba alga pērn palielinājusies par attiecīgi 4,7% un 4,6%. Dati liecina, ka vidējā darba samaksa visās Baltijas valstīs pārsniegusi pirmskrīzes līmeni.
- "Liepājas Metalurģis" darbu varētu atsākt jau šovasar, Latvijas Televīzijas raidījumā "Sastrēgumstunda" sacīja finanšu ministrs Andris Vilks.
- Starptautiskā reitingu aģentūra "Standard&Poor's" (S&P) piektdien par vienu pakāpi pazeminājusi Krievijas kredītreitingu, samazinot to līdz atzīmei «BBB-», kā arī nosakot tam negatīvu nākotnes perspektīvu. Savu lēmumu S&P skaidro ar kapitāla aizplūšanu no valsts šī gada pirmajā ceturksnī un ar sarukušajām Maskavas iespējām piesaistīt līdzekļus ārējos finanšu tirgos.

Nedrošais ceļš?

13.03.2014. plkst. 10:30, Krāslavā uz gājēju pārejas, ideālos laika un asfalta seguma apstākļos kravas automašīna nāvējoši traumēja man tuvu cilvēku. Traģēdijas iemesli: neizgulējies un noguris, ar rācijas starpniecību uzzinājis, ka Krāslavā uz ceļa nav ceļu policijas un ir iespējams ātrāk nokļūt mājās, „profesionāls” šoferis; slikti aprīkota gājēju pāreja.

Lai manas mammas nāve nebūtu velta, man ir aicinājums Krāslavas pilsētas iedzīvotājiem: 03.05.2014. no plkst. 10:00 piedalīties akcijā – Drošais ceļš. Ar automašīnu ar ātrumu < 20 km/h izbraukt pa maršrutu Vienības iela – pagrieziens uz slimnīcu – pagrieziens uz Maximu.

Akcijas mērķi:

Paātrināt apvedceļa izbūvi; Paaugstināt pilsētas ielu ceļu drošību. Regulējamais (luktsofors) un ar guļošu policistu gājēju pārejas uzbūve uz autoceļa A6 Krāslavā: pie slimnīcas, pie bijušā kinoteātra, pie Maximas, Vienības un Podnieku ielu krustojumā. Pie bērnudārzniekiem un skolām uz gājēju pārejām – guļošos policistus.

Smago automašīnu šoferu atpūtas laika kontroles pastiprināšana no ceļu policijas puses. Fotoradaru izvietošana.

Videonovērošanas kameru uzstādīšana.

Nepaliec vienaldzīgs – piedalies akcijā un izglāb savu tuvinieku.
Igors GORENKO

*Mēs vēlam veselību, vēlam spēku,
Ik katrai rūpei viegli garām iet!
Ar gaišu dzīvesprieku lai tu spētu
Ik tumšam brīdim tiltu pāri likt!*
Apsveicam skaistajā jubilejā **Mariju Ivzāni!**
Zinaida,
Lūcija

Tirdzniecības nams "ROLS"

10 GADI!
30.04.2014. – 31.05.2014.
ATLAIDES

līdz 40 %
Krāslavā, Latgales ielā 16.
Tāl. 65621845

Dagdas tirgū 2. maijā

lauksaimniecības un amatniecības preču
GADATIRGUS.
Lai arī lūgti!
Tāl. 29415291

Cienījamie veterāni un krāslavieši!

9. maijā, plkst. 10.00 Brāļu kapos pie Krāslavas kultūras nama notiks svētku pasākums, veltīts uzvarai Lielajā Tēvijas karā.
Orgkomiteja

SIA "VBKL" piedāvā betona izstrādājumus: ietvju plāksnes, apmales, fasādes plāksnes, 6 veidu žoga stabus, vāzes, arhitektūras izstrādājumus, kapu apmales, solus, balustrādes, atkritumu urnas. Montāža.
Tāl. 28893839. Ūdrišu pagasts, dz. stacija Krāslava.

Kombainiem darbs būs

Aršana, kultivēšana, sēja, lauku kopšana, pļauja – šie un visi citi lauku darbi ir Anatola Viškura ikdiena, kurā laiku pa laikam nākas atrast dažas minūtes kādam žurnālistam. Pavasaris ir sējas laiks, šogad saspringts kā nekad agrāk, un tomēr viņš nekad nepasaka "nē", vienmēr laipns, atsaucīgs un izpalīdzīgs.

Atgādināšu, ka Anatols Viškurs rūpējas par divām saimniecībām. SIA "Brīvība" viņš ir viens no īpašniekiem, bet SIA "Ūzoleņi" pieder viņam. Šoreiz man izdevās pabūt abās: fotoobjektīva redzeslokā nokļuva divas sējmašīnas "Ūzoleņu" laukā un dažas

atpelnā. "Ūzoleņi" šogad iegādājās pilnīgi jaunu traktoru, pirmais mūspusē ar automātisko pārnesumkārbu. Kamēr jauns - nelūzt, ceru, ka labi darbosies arī turpmākos gadus. Mums visa tehnika ir mūsdienīga. Pirmsākumos pirkur firmas John Deere traktor,

lēmām ar graudkopību, maizes audzēšanai uzticos līdz galam, jo graudi vienmēr būs vajadzīgi, arī rapsis ir nepieciešams. Labi, cenas lēkā, bet tomēr stabilitāte, manuprāt, ir lielāka nekā piena ražošanā. Turklāt grasās atcelt kvotu sistēmu, pēc tam varbūt pateiks, ka tavs piens nevienam nav vajadzīgs."

Tas tāds pesimistisks scenārijs, starp citu, Anatolam pesimisms nav raksturīgs, un tālākajā sarunā viņš pastāsta arī lopkopības plānus: "Lopiņi ir tikai "Brīvībā", jau tagad nākas samazināt govju skaitu. Galvenais iemesls -- jaunās prasības mēslu krātuvēm. Ar to ir lielas problēmas, lai neteiktu vairāk. Savulaik stāstīju, ka mums ir izgājis jaunas fermas būvniecības projekts uz pāris miljoniem. Vairākas reizes atlikām būvniecības sākšanu, jo gribējās uzbūvēt visu tik modernu, lai gadus 30 par šo jautājumu nedomātu. Laikam ritot, mainījās situācija, sākās problēmas ar kredīta saņemšanu un mums nācās no lielā projekta atteikties. Tagad

citas tehnikas vienības uz tā paša lauka, bet bildēšanai patālu, SIA „Brīvība” laukā norisinājās graudu uzpildes process sējmašīnā.

Starp telefonsarunām, kurās Anatols risināja darba problēmas saistībā ar sēklām, minerālmēslojumu, lopkopību un pusdienām saviem traktoristiem, viņš pastāstīja, ka šogad ar graudaugiem apsēs aptuveni tikpat lielas platības, kā iepriekšējā gadā. Pat nedaudz vairāk. "Brīvībā" tradicionālās kultūras – rapsis, kvieši un auzas – augs apmēram 1000 hektāru platībā, "Ūzoleņos" apsēs apmēram 800 hektāru. Sēt nākas piecos pagastos: Ezerniekos un Svarīņos lauki jau apsēti, Bērziņos tuvojas nobeigumam, atliek Konstantinovas un Dagdas pagasts.

Anatols: "Sējmašīnas un cita tehnika tagad ir vienkārši lieliska, ne tuvu tam, kas saimniecībās bija padomju varas gados. Bijušie traktoristi, kuri ara un sēja, vadot pa lauku kāpurķēžu traktorus un elpojot sacelto putekļu mākonī, ieraugot tagadējo tehniku un traktorista darba apstākļus, saķer galvu: "Jēzus, dēliņ, kā jūs to tagad darāt!" Bet šie prieki ir dārgi, tehniku pērkam līzingā, un tā ir jā-

tāpēc "Brīvībā" ir šie traktori -- komfortabli un gana uzticami, bet pastrādājām un sagrībējām izmēģināt ko citu. Tāpēc SIA "Ūzoleņi" laukos strādā "CLAAS" tehnika.

Prieks par pušiem, kuriem varu uzticēties kā sev. Strādā ar sirdi un dvēseli, no rīta uzdevumus sadalu, braucu uz Rēzekni risināt ķīmikāliju un citus jautājumus, bet zinu, ka tīrums viss

notiek, kā plānots: sēj un pieved graudus, lasa akmeņus, kultivē, iestrādā ķīmikālijas un izsēj minerālmēslus. Ja visu izdara, kā nākas, tad rudenī arī dabū ko novākt.

Neskatoties uz visām prob-

sanāk, ka pie vecās fermas jābūvē jauna krātuve. Govis to nepiedos, ja pašas stāvēs mēslas, bet mēsli – dārgā krātuvē! Plānojam rakstīt mazāku projektu un startēt atkal, jo pienu ražot vajag."

Juris ROGA, autora foto

Cāļi ieskandina pavasari

Dabai atmostoties, atlido putni, un to dziedāšana ir viena no pavasara sējas laika noteikšanas pazīmēm. Krāslavas novada pirmsskolas iestādēs pavasari ieskandina skanīgākie un dziedošākie pirmsskolēni.

Katru gadu martā mēnesī PII "Pīlādzītis" un PII "Pienenīte" tiek vērtētas mazo dziedātāju vokālās un skatuviskās dotības, tādējādi veicinot pirmsskolēnu muzikālās spējas. Cālēnu uzdevums ir nodziedāt divas dziesmas un gūt lielāku atbalstu no žūrijas puses. Bērnu spējas tiek vērtētas nominācijās – „Ritmiskākais cālis”, „Skatuviskākais cālis” un „Cāļu cālis”.

Šogad nominācijā „Cāļu cālis” Krāslavas novada PII "Pīlādzītis" žūrija atzina Dagmāru Stivriņu un PII "Pienenīte" – Aleksandru Pumpuru, kuri tika virzīti uz starpnovadu mazo vokālistu konkursa finālu „Cāļu cālis 2014”, kas otrajās Lieldienās notika Daugavpils novada kultūras centrā. Krāslavas novada mazo dziedātāju dalību starpnovadu konkursā apmaksāja Krāslavas novada dome. Konkursu organizēja Daugavpils novada kultūras

pārvalde. Konkursa dalībnieku sniegumus vērtēja kompetenta žūrija, vērtējot mazo solistu vokālās spējas, ritma izjūtu un uzstāšanās režiju.

Uz Daugavpili bija sabraukuši 17 mazie Cālēni (līdz 5 gadu vecumam ieskaitot), viņu pedagogi un vecāki, kā arī atbalstītāji no tuvākām un tālākām pašvaldībām: Daugavpils pilsētas un Ilūkstes, Jēkabpils, Preiļu, Riebiņu, Aglonas, Krāslavas, Vārkavas un Daugavpils novada. Sīvā konkurencē uzvaru guva daugavpiliete.

Mūsu novada dalībnieki saņēma pateicības rakstus. Ar savu dziesmu „Saulē pumpuriņš” – veltījumu māmiņai, Dagmāra Stivriņa aizkustināja visus skatītājus, dažam liekot nobirdināt arī asaru. Dagmāras dziedātprasmes tika pamanītas jau krietnu laiku iepriekš. Sadarbībā ar Dagmāras vecākiem un pedagogiem,

meitene attīstīja savu kreativitāti. Pati Dagmāra ir ļoti centīga, viņai piemīt savs šarms un pozitīva aura. Lai panāktu labu rezultātu, Dagmāra centīgi gatavojas jebkuram pasākumam.

Par radošo ieguldījumu vokālo spēju attīstībā un sagatavošanā Pateicības raksti tika pasniegti arī jauno izpildītāju pedagogiem Vijai Gončarovai un Maijai Bogdānei.

Vokālais konkurss tradicionāli norit katru gadu. Tāpēc, sadarbojoties ar pedagogiem, attīstīsim mūsu novadnieku talantus un atbalstīsim jauno paaudzi arī turpmāk!

Pateicamies par mazo dziedātāju atbalstu Krāslavas novada domei.

Iespaidos dalījās skolotāja Žaneta Moiseja

Lieldienu atskaņas

Viens par otru skaistāki

Nesen Dagdas pagasta Tautas bibliotēkā notika pasākums bērniem un pieaugušajiem "Saulainas un priecīgas Lieldienas", kurā sumināja Lieldienu tematikai veidotas izstādes darbu autorus. Neiztika arī bez cienasta – pēc balvu pasniegšanas visus aicināja pie svētku galda svinēt mazās Lieldienas.

Dagdas pagasta bibliotēkas Ludmilas Kukeles iniciatīvu atbalstīja vietējie ļaudis, taču vismaz septiņu kompozīciju autori vēlējās palikt anonīmi un viņu darbiem paraksti netika pievienoti. Lielāku uzmanību pievērsu tiem darbiem, kur klāt bija autora vārds un uzvārds.

Mājsaimniece Ārija Baufale viena aizpildīja galdiņu ar plašu kompozīciju, kurai pat deva savu nosaukumu "Lieldienas lauku sētā". Ārija neapšaubāmi ir čakla adītāja, par to liecina adīta mājiņa, zaķis un visticamāk, šos adījumus papildināja no citiem materiāliem darināti lauku sētas atribūti un, protams, kā gan bez Lieldienu olām – krāšņām un interesantām!

Marija Urbāne, Anatols Viškurs un Leontīne Raudive katrs izveidoja savu kompozīciju, kuras "satikās" uz viena galdiņa un tamdēļ apmeklētāji varēja ērti sameklēt gan līdzīgas, gan atšķirīgas iezīmes, ja tikai kādam bija šāda vēlēšanās.

Viens galdiņš atvēlēts mam-

mas Anitas Mihailovas un meitas Kristīnes Mihailovas darinājumiem: Anitas adītajām tulpēm neviens acu skatiens garām nepaslīdēs, un tūlīt pat pievērsīsies arī Kristīnes lielajam un siltajam zīmējumam, kā arī dažiem citiem rotājumiem.

Studente no Rēzeknes Ilga Soika samestaroja zaķi, liekot lietā vienreiz izmantojamus traukus, Tatjana Šmate izveidoja Lieldienu šūpoļu kompozīciju, bet skolniece Sanita Paškeviča un bezdarbniece Viktorija Barkeviča savos darbiņos akcentu lika uz Lieldienu olām.

Pensionāre Lija Kalinina izveidoja kompozīciju ar tulpēm un olām, mājsaimniece Snežana Piļušenko pārsteidza ar lieliskajiem dekoriem – pudeles, virtuves dēlis, lādīte, olas. Kad tapa raksts, līdz noslēguma pasākumam bija atlikušas dažas dienas, bibliotēkā gaidīja jaunus darbus un iespējams faktiskais dalībnieku skaits bija lielāks, nekā šeit uzskaitīts.

Prasmīgākie Lieldienu olu krāsotāji

Katru pēcpusdienu Ezernieku bibliotēkā apgrozās ap trīs desmitiem bērnu, tālab bibliotēkāre Lidija izdomāja sarīkot nelielu konkursiņu Lieldienu olu krāsotājiem. Sarūpēja lielu, skaistu pītu grozu, iesēdināja tajā salmu vistu-klukstētāju un gaidīja dalībniekus. Šajā konkursā varēja piedalīties ikviens interesents, pirmajām trijām vietām bija pare-

dzētas bagātākas saldās balvas, bet pārējiem -- neliela šokolādīte. Pēc vērtēšanas olas tika atdotas atpakaļ konkursa dalībniekiem.

Pirmo vietu ieguva 5. klases skolniece Jana Vitāne; otrā vieta piešķirta otrklasniekam Valteram Bārdam, bet trešajā vietā palika sporta zāles kurinātāja un apko-pēja Vita Vitāne.

Juris ROGA, autora foto

Kad „sitīs” tava stunda

23. jūlijā Krāslavas vēstures un mākslas muzejā tiks atklāta Krāslavas jaunās mākslinieces Ļubovas Tarļeckas gleznu izstāde. „Ezerzeme” jau rakstīja, ka 16 viņas darbi bija apskatāmi izstādē „Skaistums, ko radījusi daba”, kas izvietota Grāveru pagastā. Pēc Ļubovas teiktā, nepilna gada laikā uzgleznojusi 24 gleznas, radošais darba process turpinās. Viņa apsola, ka savus draugus un pielūdzējus vēl iepriecinās ar jaunām gleznām.

Iegūstot kora diriģentes un ģeogrāfijas skolotājas specialitāti, lielu savas dzīves daļu viņa ir aizvadījusi, pilnveidojot bērnu muzikālās prasmes. Gandrīz 20 gadus viņa ir strādājusi par mūzikas pedagogu pirmsskolas izglītības iestādē „Pienenīte”, bet pirms aiziešanas pensijā, pasniedza mūziku Indras un Grāveru skolās. Par zīmēšanu Ļubova sapņojusi kopš bērnības un visu savu apzināto dzīvi ir tiekusies nepalaist garām nevienai iespējai apmeklēt mākslas izstādes. Ar aizturētu elpu viņa vēroja audeklus un bieži vien uzdeva jautājumu pati sev: varbūt pamēģināt pašai? Taču visu laiku radās iemesli un apstākļi, kas traucēja paņemt rokā otu. Un ko tur slēpt, viens no šādiem iemesliem bija nepārliecinātība par sevi, speciālās izglītības trūkuma dēļ.

Tagad Ļubova Tarļeckā saprot: ir vienkārši jātagaid, kad *sitīs* tava stunda. Tas ir tas moments, kura gaidīšanai var paiet liela daļa dzīves. Tas ir mirklis, kad sev tuvu ainavu vari uzzīmēt uz audekla, nebaidoties no savas nepilnības vai citu cilvēku kritikas. Kad vari atteikties no priekšzīmīgas saimnieces vasarnīcā un jau no paša rīta steigties pie mēģinājuma.

Viņa interesējas par video – mācībām iesācējiem, ko piedāvā gleznotājs Igors Saharovs un citi mākslinieki. Bet šķiet, ka pats liktenis viņai kā skolotāju ir sūtījis mākslinieku-ikonu gleznotāju Irākliju Pashalidi. Gruzīņu izcelsmes grieķis internetā sniedz meistarklases iesācējiem, kuri jau sen nav jaunieši. Pateicoties internetam, Ļubovai ir iespēja piedalīties Pashalidi meistarklasēs, kuras viņš vada Grieķijas televīzijā. Jau pēc pirmās sarunas Skype (Irāklijs runā piecās valodās, tostarp krievu) Ļubova saprata, ka šis cilvēks arī labi pārzina psiholoģijas nozari. „Tu varēsi! Tev viss izdosies!” – šos

vārdus, izteiktus mierīgā, bet pārliecinotā balsī, viņa no sava skolotāja ir dzirdējusi jau vairākkārt. „Sākumā bija skices ar zīmuli un zīmējumi uz papīra. Pirmais Irāklija uzdevums izrādījās viegls: divu/triju priekšmetu klusā daba. Vienu no priekšmetiem es izvēlējos pati. Tad viņš man ieteica pārzīmēt fotogrāfiju. Atklāti sakot, tam es pretojos, bet Irāklijs mani pārliecināja, sakot,

ka gandrīz visi iesācēji tieši tā arī darot. Lai varētu uzgleznot savām acīm redzēto ainavu, ko pēc tam nebūtu kauns rādīt arī citiem, jāmacās vairākus gadus. Tikai lielam meistaram-ainavistam izdodās apburt skatītāju ar līnijām un tā saucamajiem plankumiem, kuri sevī ietver ēnas, toņus un pustoņus. Es, protams, tiešos pēc patstāvības, bet saprotu, ka manam skolotājam ir taisnība: diemžēl, bet laika tam, lai gleznotu, man ir atlicis nedaudz.” – saka Ļubova. Varbūt tieši tāpēc viņas pirmie darbi ir gleznoti ar akrila krāsām. Tās praktiski neatšķiras no eļļas krāsām, bet tām ir ūdens sastāvs, tāpēc izžūst ātrāk.

Ja ar kļūdu dabu un ainavām jau no paša sākuma viss izdevās samērā veiksmīgi, tad, kā saka Ļubova, ar portretiem un kompozīciju, kurā atveidota kustība, diemžēl, lietas virzās savādāk. Piemēram, gleznu, kurā atveidots tango dejojošs pāris, viņa gleznoja tik ilgi, ka pa to laiku varēja uzgleznot trīs audeklus ar ainavām. Manuprāt, kaut arī tas ir subjektīvs viedoklis, taču Ļubovai nav par ko uztraukties. Visi viņas darbi, tostarp portrets, izskatās ļoti labi un atbilst viņas mākslinieces-iesācējas līmenim. „Neiznieko spēkus tam, kas tev ir vajadzīgs, glezno dvēselei to, kas tev sagādā gandarījumu,” – iesaka viņai Irāklijs Pashalidi. Starp citu, uzmundrinājuma un atbalsta vārdus viņai ir izteicis arī Krāslavas mākslinieks Eduards Pustovoitovs, kurš tiek uzskatīts par vienu no labākajiem Salvadora Dalī pēcteciem.

Un, protams, nav mazsvarīgi, ka viņas mākslu atbalsta arī vīrs Boriss. Viņu mēs pazīstam ne tikai kā fotokorespondentu, bet arī kā „Ezerzemes” rakstu autoru. Ticiet man, viņiem ir par ko pastrīdēties. Piemēram, par kompozīciju. Abi saprot, ka tas ir jebkuras mākslas pamats. Boriss ir pārliecināts, ka pārzina paņēmienus, kuriem pateicoties iegūst izteiksmīgu fotogrāfiju. Bet sieva māksliniece uzskata, ka ir arī citi

veidi, kā skatītājam nodot gleznas jēgu un uzjundīt veselu emociju gammu.

Ļubova ir pateicīga Borisam par atbalstu arī visgrūtākajā viņas dzīves periodā, kad sešu gadu garumā viņas slimajai mātei bija nepieciešama aprūpe. Ļubova bez uzmanības nav atstājusi arī slimo vīramāti. Boriss ar sapratni uztvēra sievas vēlmi dziedāt baznīcas korī. Ļubova nespēja atteikties, kad viņai to lūdza Grāveru Erceņģeļa Mihaila pareizticīgo baznīcas pārstāve. Ticēt Dievam viņa ir mācīta ģimenē kopš bērnības, bet kā vairākums cilvēku, arī viņa bija piesaistīta laicīgajai dzīvei un baznīcas sliekšni pārkāpa visai reti. Reiz, kad strādāja Grāveru skolā, viņa nosapņoja sapni, kura ietekmē atradās ilgāku laiku. Nav vajadzības iedziļināties sīkumos, pietiks ar to, ja piebildīšu, ka par sapni redzētajām koši zilajām debesīm viņa atcerējās, ienākot Grāveru baznīcā un redzot, ka tā ir zilā krāsā ne tikai no ārpuses, bet arī iekšpusē. Jau rakstījām „Ezerzemē”, ka Ļubova pēc tēva Viktora lūguma ir šo baznīcu uzgleznojusi un gleznu uzdāvinājusi Grāveru pagasta pārvaldei, sakot, ka iespējams, pateicoties šai baznīcai, viņā modies mākslinieces gars.

„Es jau sen esmu novērojusi, ka tad, kad savus pārdzīvojumus un pārbaudījumus izciešu samierinoties, kad neesmu skopojusies ar labestību un palīdzību, no dzīves saņemu tādas dāvanas, kas no malas skatoties, atgādina mistiku.” – sarunā pie tējas tases atzīstas Ļubova. Viņai piemīt arī ļoti labas kulinārās prasmes, par tām esmu pārliecinājusies jau sen. „Ja tu par mani uzrakstīsi rakstu, es to noteikti aizsūtīšu Irāklijam Pashalidi uz Grieķiju. Lai tā viņam ir kā mana pateicība un savdabīgs atbalsts. Viņš sola atbraukt uz manu izstādi. Es ar nepacietību gaidu šo dienu.” – atvadošies teica māksliniece.

Valentīna Sirica, autore foto

„Mežrozītes” sezonas sākums

Mūsu novada pensionāru biedrība ar aktīvu darbību ir apliecinājusi Eiropas deju kopa „Mežrozīte”. Gada sezonu šis kolektīvs atklāja Ķegumā.

Sākumā Ķeguma novada pensionāru biedrība dalījās savā darba pieredzē.

880 pensionāru biedru aktivitātes izpaužas dažādos veidos: gan ikmēneša tematiskās sanāksmēs par dažādiem aktuāliem jautājumiem, gan izstāžu, ekskursiju rīkošanā, gan dažādu projektu izstrādāšanā. Darbojas radošā darbnīca, kur pensionāres auž, ada, šuj, tamborē, rīko izstādes un gadatirgus. Darbojas veterānu ansamblis un deju kopas. Se-

niori aktīvi piedalās nūjošanā. Biedrības priekšsēdētājs Harijs Jaunzems saturīgi novadīja ekskursiju.

Pēc pusdienām „Mežrozīte” piedalījās sadancī „Sudraba rasa Lieldienu rītā”. Šajā pasākumā viesojās kolektīvi no Smiltenes, Lielvārdes, Jaunjelgavas, Birzgales un Ķeguma „Kvēlziedi”. No repertuāra 49 dejām mūsu dāmu sniegunā bija – 6.

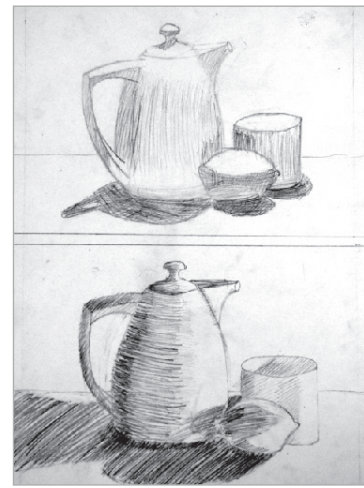
Draudzīgā lokā deju kopas saņēma dāvanas un pašas pateicās par skaistu sadanci un viesmīlīgu uzņemšanu.

Krāslavas pensionāru biedrības valdes locekle V. Kokina

Nenokavējiet!

Svariņu tautas namā apskatāma Elvja Spilas zīmējumu izstāde, kas visticamāk izrādīsies pēdējā, jo jaunais cilvēks izlēmīs pamest Dagdas mākslas skolu. Par to stipri sarūgtināta Svariņu tautas nama vadītāja Erna Šlahota un droši vien arī visi citi, kuriem patika Elvja zīmējumi.

Pagasta iedzīvotājiem un viesiem Elvja zīmējumi pirmoreiz tika rādīti 2012. gada 18. novembrī par godu Latvijas dzimšanas dienai, atkārtotā izstādē 2013. gada janvārī tika papildināta ar jauniem darbiem. Tagad apskatāma trešā izstāde, kas, tiesa, nav liela. Elvis Spila ir Svariņu pagasta pirmais bērns, kurš piedzimis 21. gadsimtā. Jau septiņu gadu vecumā puika pārsteidza svariņiešus ar paša radītu plastilīna dzīvnieku pasauli un dažiem citiem rokdarbiem, kuri toreiz darīja krāšņāku Mātes un ģimenes dienai veltīto pasākumu. Būdam aktīvs, atraktīvs un dzīvespriecīgs, viņš sagādājis prieku gan vecākiem, gan līdzcilvēkiem un ātri tika pamanīts – šķietami tālajā 2008. gada vasarā viņu pirmoreiz intervēja

laikraksta „Ezerzeme” žurnālists. **Juris ROGA**
Autora foto

Zaķiem salda dzīve!

Svariņu Tautas nama svētku programmā „Lieldienu priekšvisām paaudzēm!” bija paredzēta Lieldienu zaķu izstāde, Lieldienu zaķu karnevāls, Lieldienu zaķu koncerts, Lieldienu spēles ar olām un konkursu dalībnieku apbalvošana. Balvā – šokolādes zaķi.

Lieldienu Svariņos svin katru gadu, iespējams tas bija galvenais iemesls, kāpēc šoreiz zāle izrādījās pustukša, kaut gan cilvēku Lieldienās bija pilns ciems. Acīmredzot lielākā daļa Lieldienu izlēma svinēt mājās ģimenes lokā, taču bija vecāki un vecvecāki, kuri gāja līdz saviem bērniem uz Tautas namu, lai viņus atbalstītu morāli konkursos un priecātos kopā. Un prieku guva visi, varbūt pat labi, ka tieši jaunā paaudze zālē bija vairākumā, jo tas ļauj cerēt, ka bērni un jaunieši Lieldienu svinēs arī turpmāk.

Juris ROGA, Foto no Tautas nama albuma

Krāslavas novadā iesniegti 22 vides labiekārtošanas projekti

Šogad konkursam „Iedzīvotāji veido savu vidi” Krāslavas novadā iesniegti 22 projekti. Lauku un pilsētas iedzīvotāju aktivitāte ir bijusi proporcionāla – pietiekumus savlaicīgi iesniegušas 11 iedzīvotāju grupas no Krāslavas pilsētas un 11 - no novada lauku teritorijas apdzīvotām vietām. Pa divi projekti ir saņemti no Robežnieku, Indras un Ūdrīšu pagas-

tiem, savukārt Kalniešu, Izvaltas, Piedrujas, Aulejas un Skaistas pagastu iedzīvotāju grupas iesniegušas pa vienam projektam. Projektos galvenokārt ir plānots pašu spēkiem veidot apstādījumus, ierīkot vai uzlabot bērnu rotaļu un sporta laukumus, atpūtas vietas, sakārtot kapsētu un baznīcu teritorijas.

Konkursa rezultāti tiks paziņoti maija sākumā.

Uzziņai - projektu konkursā „Iedzīvotāji veido savu vidi” iedzīvotāju grupas, kas ir gatavas aktīvi līdzdarboties, savu ideju īstenošanai var saņemt pašvaldības līdzfinansējumu maksimums 570 eiro apmērā materiālu iegādei.

Ināra Dzalbe

Par tīru krastu, makšķerēšanu Somijā un pirmo samu

Makšķerēšana, pirmkārt, ir sapņošana klusumā, ūdens vērošana novērš no visām pasaulīgajām domām. Tieši tāpēc mēs

Zvejnieku prieku krasts

ar tādu nepacietību steidzamies uz krastiem. Pavasara sezona šogad tika atklāta par pāris nedēļām agrāk nekā parasti. Pirms gada šajā laikā dziļās Daugavas duļķainie ūdeņi vēl plūda uz jūru, bet šogad - gandrīz vasaras līmenis un dzidrums, kas ir tik piemērots zvejai. Arī uz ezeriem ir manāma pārsteidzoši ātra pamošanās. Atceros gadus, kad mēs noslēdzām zemledus makšķerēšanas sezonu aprīļa divdesmitajos datumos, bet tagad...

Viss mainās, un jaukā 16. aprīļa dienā mēs ar Aleksandru, sagatavojuši makšķeres, iekārtojamies omulīgā upes krastā. Zvejnieka laime - dabas skaistums, uzticams biedrs -, bet loms paliek pēdējā vietā. Turklāt mēs nemaz necerējam veiksmei - naktīs temperatūras stabiņš noslīdēja līdz -5... Saulei austot, sārtojās upes plašumi - tādu sirdi satraucošu, gleznainu rīta mirkļu dēļ mēs arī steidzamies atklāt sezonu. Atmiņā palikušas vairākas pavasara pirmās bezrezultāta zvejas, taču šoreiz Daugava nelika vilties. Un lai arī ķērās plaukstas lieluma karūsiņas, skumt mums nenācās. Kad mans biedrs nozvejoja mārciņu smagu raudu, mums krasi uzlabojās garastāvoklis. Tomēr ar to arī beidzās tās dienas prieki. Svarīgs ir kas cits - atklāto ūdeņu sezona ir sākusies! Vienīgais, kas apbēdināja - krasts ir pilns ar atkritumiem, lielākoties ar plastmasas un stikla taru. Tā, lūk, mēs „pateicamies” mātei dabai par patīkamu laika pavadīšanu pie ūdens. Sakopjot svešus atkritumus krastmalā, mēs atvadījāmies no upes, priecājoties par izdekušos dienu. Pieticīgais loms nesabojāja svētku noskaņojumu, atradās arī attaisnojums: spīd spilgta saule, tāpat rezultāts ne-

spīd. Kārtējo reizi mēs pārliecinājāmies, cik patiesa ir šī zvejnieku paruna.

Pēc trim dienām es nespēju vairs ilgāk gaidīt un atbraucu vēlreiz, bet šoreiz ar fotoaparātu, uz to pašu slaveno vietu, dēvētu par *Galona* atvaru. Un šeit liktenis mani atveda pie blakus esošās teritorijas īpašniekiem, kuri sūdzējās par zvejnieku cūcisko uzvedību. Izskanēja brīdinājums: ja tie, kas atpūšas pie ūdens, nomainīs savu attieksmi pret dabu, tad ceļu, kas ved uz krastu, nāksies aizvērt ar barjeru. Neko darīt, man nācās atvainoties par tiem kolēģiem, kas „cērt zaru, uz kura sēž”. Tā arī sanāk, ka eiropieši mēs esam tikai pasē. Bet patiesībā - vēl sliktāki par mežoniem. Ja Krāslavas piepilsētas zonā eko-

Azartiskais makšķernieks un spininģists Dmitrijs Balulis.

loģiskā audzināšana dod pirmos augļus, tad mežos, upju un ezeru krastos apkārtējo vidi joprojām bojā nepateicīgo cilvēku atstātās pēdas, kas nevar atšķirt dabu no izgāztuves. Kārtējo reizi lūdzu jūs, kolēģi, kuri esat jau aizgājuši par tālu, ja jūsu mugursomās ir vieta pilnām alus un citu dzērienu pudelēm, tad pacentieties arī tukšo taru un citus atkritumus aizgādāt līdz pilsētas miskastēm, kas jums ierīkotas pat skatu laukumā. Sarunāts? Citādāk nav daudz atlicis līdz ruckšķeršanai. Publicētā fotoapsūdzība ir uzņemta skaidrajā zvejniecības vietas krastā. Dabas parks „Daugavas loki” sauc pēc palīdzības...

Zvejnieku un piekrastes teritoriju īpašnieku sadzīvošanas process nav vienkārši risināma problēma. Šajā sakarā pamācoša ir kaimiņu teritorijas istā saimnieka Ivara Geibas pieredze.

Kopš tā laika, kad viņš aprīkoja savu krastu ar koka arhitektūras formām un izvietoja improvizētas atkritumu tvertnes, zvejnieku vandālisms sāka sarukt. Tas ir gadījums, kad apkārtnē audzina, un tagad zvejnieki un tūristi, pateicībā par bezmaksas atrašanās privātā krastā, paši uztur kārtību piekrastes priežu mežā.

Nogalināt meža klusumu ar motora rūkoņu, tas nu ir legalizēts noziegums attiecībā pret apsargājamo objektu. Mūsu neprātīgie likumdevēji jau sen nesaprot, ko dara. Tā arī sanāk, ka kāda savtīgās intereses pārspēj veselo saprātu. Kā zināms, maijs ir nārstošanas laika augstākais punkts, bet šajā laikā mantkārtīgi cilvēki likumīgi traucē ar skaļajiem motoriem dabisko zivju vairošanos.

Izliekoties par zvejniecības mīļtājiem, šogad, kā arī iepriekšējos gados, uzsākosies malu zvejnieki. Centieni atrisināt problēmu vietējā līmenī nebija veiksmīgi. Sabiedrības iniciatīva ierobežot iekšdedzes dzinēju izmantošanu aizsargājamā zonā izgāzās to dēļ, kuru darba pienākums ir aizsargāt dabu. Dotajā ārkārtas situācijā man atliek tikvien kā cerēt uz motorlaivu īpašnieku sirdsapziņu. Cienījamie velcētāji, lieciet mierā ezerus un Daugavu vismaz maijā, un tad normāla zivju nārstošana netiks traucēta. Vai tad jūs nemanāt, ka dabisko ūdenstilpņu produktivitāte Latvijā turpina strauji kristies un vairāk nekā pieticīgie zvejas pasākumi nav devuši vēlamu efektu? Noziegums pret vidi ir acīmredzams, un mūsu spēkos ir

Aprīļa simbols.

palīdzēt dabai. Zilo ezeru zeme bez zivīm - tāda ir atmaksa par mūsu divdesmit gadus ilgo bezrūpību. Un mēs atrodamies tik

Pirmā upes rauda.

tālu no civilizētā principa - noķēri vērtīgas sugas zivi, palaid brīvībā. Mūsu apstākļos pat liela līdaka kļūst par retu trofeju. Zandartu populācija Sīvera ezerā ir pilnīgi iznīcināta, un tas ir fakts: veiksmīgs padomju laiku zvejniecības eksperiments netiks atkārtots. Maluzvejnieku makšķerāuku tīklu mazāk nekļūst, nav reti arī elektrozvejas gadījumi.

Turpinot pavasara ekskursiju, es nonācu Zirga ezera krastos, kur satiku brīnišķīgo zvejnieku Dmitriju Baluli, kurš izmēģināja mūsdienīgu spinningu. Mikrodzīga cienītājs arī piepilsētas ezerā spēj noķert asarus un, pēc īstena dabas cienītāja senā paraduma, palaiž zivis brīvībā. Daudzkārtējs makšķernieku un spinningistu sacensību uzvarētājs pavēstīja man, kā reizi gadā kopā ar draugiem devās makšķerēt uz Somijas Ālandu salām. Azartisko piedzīvojumu meklētāju kompānijā bija arī otra Krāslavas slavenība - Valentīns Zlidnis. Tāda atpūta nav no lētākajām, bet Dmitrijs nu jau desmit gadus dzīvo Rīgā, strādā labā celtniecības firmā un par algu nesūdzas. Viņa kompānija atrada klusu Somijas saliņu, kur dzīvošana vienam cilvēkam izmaksā tik vien kā 300 eiro nedēļā. Ceļš un ēdienreizes jāizmaksā pašam, bet tas ir tā vērts. Dmitrijs man izstāstīja tādas brīnumus par zveju Somijā, ka baidos pat rakstīt. Vai Jūs noticēsiet tam, ka vienā diena ar spinningu var noķert pāri simtam līdaku?! Ne visiem zvejniekiem - tūristiem tas izdodas, bet Krāslavas un Rīgas meistari, sasnieguši panākumus saldūdens haidzivs zvejā, tagad kaļ plānus rast pieeju, kā noķert Skandināvijas lasi. Parunājam ar Dmitriju arī

par bēdām Latgales dabā, kurai nav kas palīdz. Tik vien kā tukši, izdomāti „veiksmes stāsti”, turklāt visās dzīves nozarēs. Tajā skaitā arī dabas aizsardzībā.

Noslēgumā patīkami jaunumi. Pagājušā rudens publikācijas varoņi, azartiskie zvejnieki Raimonds no Daugavpils un Sergejs no Rīgas Lieldienās atklāja pavasara sezonu Daugavā pie Krāslavas. Tika nozvejots pirmais sams, kas svēra 6,5 kg.

Daba mostas. Izbaudiet patīkamo pavasara laiku tīrā krastā!

***

Kādu dienu mēs atkal apmeklējām mūsu iemīļoto vietu. Diena nebija paredzēta zvejai - zivis neķērās. Kad mēs atvadījāmies no upes, krastā parādījās nepazīstama dāma ar sunīti. Mēs sasveicinājāmies, iepazīnāmies un sākām sarunu. Ārzmēniece Žanete pajautāja: „Kāpēc Vācijā

Lūk, kāda ir cilvēku „pateicība”

cilvēki aiznes atkritumus no krastiem, bet Latvijā pavisam otrādi?” Komentāri šeit ir lieki, nācās atvainoties par tiem, kas neattaisno zvejnieka kā dabas aizsarga titulu.

Pēdējais jaunums: ir aizrēts pirmais maluzvejnieks, kurš Daugavā ķēra zivis ar tīkliem.

Aleksejs GONČAROVS.

Lielā talka pie Persteņas ezera

Šī gadā 19. aprīlī notika jaun-sargu Lielā talka, mēs sakopām teritoriju apkārt Persteņas ezeram. Zinu, ka Lielā talka Latvijā notiks 26. aprīlī, bet 4. līmeņa jaunsargi 25. - 27.04. kopā ar mani brauks uz Alūksni kārtot eksāmenus, bet piedalīties tādā lielā pasākumā vēlamies arī mēs, tādā veidā izrādot savas patriotisma jūtas pret dzimto novadu. Sakārtot teritoriju ieradās ne tik daudz jaunsargu, kā biju ieplānojis. Kopjot teritoriju, ar jauniešiem ru-

nājām un brīnījāmies, cik tomēr cilvēki ir nekārtīgi, jo var atļauties pēc sevis nesakārtot vietu, kur atpūtās, spēj samesst pudeles vai papīrus ezerā, kurā paši arī peldas. Prieks, ka jaunieši saprata - nav vajadzības mest netīrumus zemē - piesārņot apkārtni. Kopām teritoriju trīs stundas, bet tās pagāja ļoti ātri, un to laikā mēs maksimāli iztīrījām ezera krastu. Gribētos ticēt, ka arī citi novērtēs mūsu padarīto darbu un, pirms nomest zemē pudeli, padomās,

ka viņu atkritumus vāca bērni. Liels paldies pašvaldības aģentūras „Labiēkārtošana K” direktoram Ēvaldam Cauņam, kurš sponsorēja cimdus, kā arī vecākiem un pašiem bērniem, kas izplānoja savu laiku un vēltija dažas stundas uzkopšanai. Viss, ko darām kopā, atsauksies patiesībā, ka tik patiesi esam paši.

**Jaunsargu instruktors
Dz. Patmalnieks**

